

Gurierul Justiției Militare

DIRECTOR-PROPRIETAR
MAIOR V. CHIRU

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
format din

Magistrați, Avocați, și Magistrați Militari.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
CLUJ, Strada Tunarilor No 50
ABONAMENTE: 100 LEI ANUAL

RECLAME:
500 Lei Adresele D-ilor Avocați
1000 Lei Instituțiilor Comerciale

No. 10, 11 și 12.

15 II, 15 III, 1922.

SUMARUL :

Portrete Colonel Protopopescu Vaschy
Articolul Dnii Teodoreanu Maior Chiru
Errata Humanum Est Gen. G. Pangrati
Justitia militară) Maior A. Bozac
in tosta armata) Dr. Lt. Stan Virgil
Austro-Ungară)
Avocații din Regat și
cei din Ardeal . . . V. Stănescu
Sufletul Magistratului . . . V. Nicoară
Rolul Președinților
și Judecătorilor . . . S. Ialomiteanu
Informațiuni

ATANASESCU

PORTRETE

CONU LACHE

Un fel de marchiză cavaler. Gingaș și mlădios. Cu o gurică micuță, cu buzele carmine de parcă ar fi boite și la colțul cărora se adâncește gropița unui surâs de Giocondă.

Te aștepți ca din clipă în clipă să se strecoare prin deschizătura lor, sfiiciunea unui madrigal, murmurul unei romanțe sau o declarație pudrată de dragoste medievală. Te aștepți, dar madrigalul împrumută acorduri de fanfară, romanța se transformă în buciumul judecăței de apoi, și declarația de dragoste se sfârșește, cu rugăciunea respectuoasă către „Domnii Judecători” să aplice acuzatului, maximul pedepsei.

Când intră în ședință suferă, resimțind cu toată intensitatea sbuciumul sufletească al celor ce vor fi judecați. Ii privește cu atâta milă, apărătorilor le spune un cuvânt de înbărbătare, învinuiților o vorbă de nădejde și nu face nici un secret din tainele acuzărei, fiind fericit când din discuție, apărarea prinde un argument pentru ușurarea culpei celui vinovat. Când ia cuvântul, domol, înbușorât la față, se dă o luptă în sufletul său blajin, îl potopește mila și cinstiți și drept înfățișează judecătorilor tot ceea ce poate fi în favoarea inculpatului și tot ceea ce a greșit, fără înflorituri, fără pornire, dar glasul său e de sirenă, amefeste, robește și în sufletele magistraților, concluziunea de culpabilitatea vinovatului, se accentuează, se definește și rămâne.

Toate sentințele pronunțate de juriul fermecat de glasul său argintiu îl impresionează profund și se miră și abea târziu încolo, mulțumirile apărătorilor, și ale celor condamnați îl liniștesc și îl mângâie.

„Ai fost admirabil, fără pornire, drept, ai colorat tot ceea ce ai găsit bun și ai înșirat faptele așa cum s'au petrecut. Ești adevăratul Procuror, putea să-i dea o pedeapsă și mai grea.”
Și bietului acuzat, judecătorii i au dat maximul pedepsei, fiindcă domnul Comisar Regal le-a rescris deslușit, vinovăția.

Are numai prieteni. Il iubesc șefii, il adoră subalternii, il respectă apărătorii și il venerază acuzații, fericiți că primesc osânda pe urma unui rechizitoriu învâsmântat în bunătate și poezie.

Ochii lui vii fascinează, fața lui tânără trezește încrederea, mustățile mici, tăiate pe buzele subțiri ce par golașe, umbrește surâsul nedesmințitei bunătăți.

Viu, ca argintul viu, se strecoară năluca pretutindeni și ochii lui iscoditori, răsfrâng reflexele celor mai ascunse suflete.

Curtea Superioară unde s'a afirmat ca o podoabă, la furat Consiliul de Război al Corpului 3 Armată la care era Comisar Regal. Ministerul, la furat Curței Superioare, punându-l în fruntea Serviciului Justiției militare și pe stradă, când trece Conu Lache, cavaleristul, cu chipiul de colonel pe o sprânceană cu plintenii zorânde, cucoanele socotind că e un căpitan, ce din greșeală a luat chipiul colonelului, întorc capul, ostează și au parcă acelaș gând ca și șefii domnului colonel M. Protopopescu... să ni-l jure. Norocul cel mare este însă că Conu Lache este colonel și colonel întreg.

Curierul Justiției Militare

REVISTĂ DE DREPT PENAL MILITAR

DOCTRINĂ ○○○ JURISPRUDENȚĂ ○○○ LEGISLAȚIE COMPARATĂ

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Autorizată de Marele Stat Major General al Armatei cu ordinul Nr. 594/1921.

Director Proprietar
Maior V. Chiru
Prim. Com. Reg. al C. 6 A

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
FORMAT DIN
MAGISTRAȚI, AVOCAȚI și MAGI-
STRAȚI MILITARI

Redacția și Administrația
CLUJ
Strada Tunariilor No. 50.

ABONAMENT ANUAL LEI UNA SUTĂ (100 LEI)

„Inovațiune și inadvertență“

In jurul articolului domnului avocat Teodoreanu

de: Maior V. CHIRU

O revistă de drept și în special o revistă ce încearcă să pună în discuție dreptul penal militar românesc cu literatura lui atât de săracă, apreciem că are datoria să pună la dispozițiunea tuturor scriitorilor de specialitate, coloanele sale.

Oricare ar fi părerile, chiar potrivnice și diametral opuse nouă, numai cunoscându-le și expunând și noi punctul nostru de privire, sau comentându-le vom ajunge la adevărata concluziune, sau măcar la soluțiunea cea mai apropiată de adevăr.

Progresul a fost în toate timpurile rezultatul ciocnirilor de păreri, întemeindu-se numai pe forța convingerilor și în toate timpurile, când părerile au fost impuse fără controlul părerilor contrarii, chiar dacă au fost geniale în concepțiunea lor, nu au putut da rezultatele așteptate și nu s'au putut menține.

Pompierii nu ar putea stinge focul dacă nu s'ar apropia de el și nu-i ar simți pojarul, înătorul nu ar mai fi înător fără apă și chirurgul nu și-ar putea exercita profesiunea fără să cunoască anatomia,

Călăuzit de aceste considerațiuni, am socotit ca o datorie morală să public în revista noastră, articolul dlui Osvald Teodoreanu, ce mi-a făcut onoarea să-mi acorde colaborarea sa deși nu împărtășim vederile sale expuse în articolul „Inovațiuni și Inadvertență”. Când o personalitate a lumii juridice, un avocat de talia fruntașului baroului leșan, sub proprie semnătură, discută o chestiune ajungând la concluziuni ce nu le împărtășim, apreciem că ne onorează făcându-ne cunoscut părerile sale, cărora le putem opune convingerile noastre și pe cari cu aceiaș obiectivitate le putem discuta, fiindcă avem cu cine discuta și adversarul păre-

rilor noastre ne cinstește lupta de idei.

Părerile potrivnice s'au și produs, domnului Teodoreanu i-au răspuns mai mulți dintre onorații noștri colaboratori și în numărul de față publicăm răspunsul dlui general G. Pangrati, primul comisar regat al Consiliului permanent de Revizie al Armatei și președinte al comitetului nostru de redacție ; în numărul nostru viitor vom publica răspunsul redactorului nostru dl Drand. Lt.-colonel Manolache, primul comisar regal al Corp. IV Armată ; apoi următoarele, și ca încheiere a acestei discuțiuni vom înșira și modestele noastre concluziuni.

Maiorul V. Chiru.

„Errare Humanum Est, Perseverare Diabolicum“

Răspuns dlui Osvald Teodoreanu la articolul
„Inovațiune și Inadvertență“

DI avocat Osvald Teodoreanu — după ce în 1919 a cercat ca printr'o petițiune, adresată Ministerului de Război, să modifice, pe cale administrativă, alin. 3 de sub art. 135 C. J. M. fără a reuși — publică în „Curierul Justiției militare“ din 15 Februarie 1922 — fără cunoștința plenului comitetului de redacțiune — un articol intitulat „Inovațiune și Inadvertență“, revenind asupra aceleiași chestiuni și cerând, pe calea tiparului, domnului Ministru de Război să modifice, pe cale administrativă, acelaș articol de lege; terminând articolul cu o locațiune latină care poate fi interpretată în mai multe feluri... din cari unul cam picant ce nu cadrează cu revista care-l publică.

Dsa își reazimă cererea pe articolele: 13 din Constituțiune; 99—100, 103, 104, 149, 272. Codul penal, 587—592, 88—128, 131, 422 și 423 Procedura penală.

Pentru a se putea vedea temeinicia cererei dsale, trebuie să analizăm articolele citate și cele pe cari se reazemă dispozițiunile art. 135 din Codul Justiției Militare.

Articolul 13 din Constituțiune, prescrie că, libertatea individuală este garantată și că nimeni nu poate fi arestat, afară de vină veghiată, decât în puterea unui mandat judecătoresc; pe temeiul acestui articol legiuitorul a întocmit, pe deoparte articolele 99—104 și 257—274 Codul penal, prin cari pedepsește pe ceice atentează la libertatea individuală a

cetățenilor pașnici și cinstiți, și îi arestează, afară de cazurile și formele prevăzute de lege și, pe de altă parte a întocmit art. 38, 88—112 Codul penal și 81, 99 Codul justiției militare, prin care prevede când o vină se socotește ca veghiată (flagrant delict) și când orice ofițer al poliției judiciare poate pune la opreală pe infractor, — fără un mandat de arestare — tocmai pentru a asigura libertatea individuală a oamenilor cinstiți, fără a prevedea un timp fix cât poate dura această opreală: dar care, bineînțeles, trebuie să fie de scurtă durată și numai pentru timpul necesar cercetărilor preliminare până când afacerea este deferită judecătorului de instrucție, care trebuie să dea mandat de arestare cu formele cerute de lege; astfel conform art. 13 din Constituțiune și art. 39 Procedura penală și 81 din Codul justiției militare; în caz de flagrant delict se poate are-

sta infractorul și fără mandat de arestare.

Acest fapt îl recunoaște și dl Teodoreanu, fixând un timp de opteală, care i-s'a părut dsale necesar pentru terminarea cercetărei preliminare?

Articolele 88—128 și 131 Procedura penală privesc instrucțiunea făcută de judecătorul de instrucție, care bineînțeles, trebuie să se conforme dispozițiilor legii și să dea un mandat de arestare, ori decâte ori crede aceasta necesar pentru bunul mers al cercetărei.

Art. 422 Procedura penală dispune: „Cei condamnați, chiar în materii corecționale sau polițienesti, la o pedeapsă privativă de a lor libertate, nu vor fi admiși a face recurs pentru cașatie decât când vor fi în stare de închisoare, sau liberați pe cauțiune“.

„Actul de închisoare sau de liberare pe chezașie va fi alăturat la recursul lor“.

Art. 423 Procedura penală dispune: „Cu toate acestea când recursul va fi motivat pe necompetință, va fi de-stul, pentru admisiunea sa, ca recurentul să justifice că a intrat, de bună voe. la închisoarea dela reședința curții de casație. Spre aceea sta directorul închisoarei îl va putea primi pe simpla înfățișare a cererei sale adresa-tă către ministerul pu-blic al Curții de Casație și vizată de acest magistrat“.

Acest articol justifică de-ciziunile Inaltei Curți de Ca-sație Nr. 322/1893 și 228—1880.

Din aceste articole, citate de dl Teodoreanu, se evi-dențiază că și prin proce-dura penală ordinară se pre-vede arestarea condamnaților chiar când ei au făcut re-curs, semnul de întrebare pus de dsa pentru ce legiui-torul, a adăugat alin. 3 de sub art. 135 din Codul ju-stiției militare prin care se prescrie aceeași dispozițiune, ar fi putut fi înlăturat.

Discuțiunea, în speță, tre-bue să fie restrânsă la in-terpretarea celor 2 articole din procedura penală arătate mai sus (422 și 423 Proce-dura penală) și la art. 135 Codul justiției militare.

Conform art. 131 Nr. 10 din Constituțiune, legiuitorul este îndatorit să facă, în cel mai scurt timp, legi speciale pentru justiția militară.

În puterea acestui articol din Constituțiune, s'a întoc-mit Codul justiției militare.

Discuțiunea restului art. 131 Nr. 10 din Constituțiune, s'a făcut pe larg, în discu-țiunea legalității legii stărei de asediu.

Toți jurisconșulții sunt de acord că armata trebuie să fie guvernată de legi spe-ciale, cari să garanteze pă-strarea disciplinei, care este temelie pe care se reazimă armata și, a fortiori, statul.

Dispozițiunile Codului de justiție militară sunt mult mai aspre, deși militarul nu încetează a fi cetățean pe timpul cât este în armată ;

orice restricțiune sau competență dată de legile militare având la bază dreptul dat de Constituțiune, prin urmare nu o poate viola.

Art. 135 alin. 3 din Codul justiției militare dispune : „Dacă a urmat condamnarea, chiar dacă acuzatul a făcut recurs, el este arestat“ ; dispozițiunile din legile penale sunt de strictă interpretare, prin urmare orice discuțiune este închisă.

Art. 139 al n. 2 Codul justiției militare completează art. 135 astfel : „Dacă se va face recurs la Consiliul de revizie, se amână executarea“ aceasta nu înseamnă că cel condamnat trebuie pus în libertate, deoarece pedeapsa cu moarte chiar când a rămas definitivă se suspendă, în puterea art. 144 Codul penal.

Este de observat că legiuitorul nu a prevăzut liberarea pe chezășieea militarilor ; prin urmare dispozițiunile alin. 3 de sub art. 135 fiind legiferate pe te-

meiul art. 131 din Constituțiune și de acord cu cele ale art. 422 Procedura penală nu pot fi interpretate decât cum s'au legiferat.

Di Teodoreanu nu trebuie să uite dispozițiunile art. 34 din Constituțiune care prescriu că : „Interpretarea legilor cu drept de autoritate se face numai de puterea legiuitoare“.

Prin urmare și această a două cerere a dsale nu poate fi rezolvată altfel decât prima, adică că cererea nu se poate rezolva decât prin o lege și că Comisiunea pentru unificarea Codului de justiție militară a și prevăzut dispozițiuni complete pentru rezolvarea acestei chestiuni așa cum cere interesul armatei și al echității.

A cere ca fâlharii să fie lăsați liberi ca să primejduiască viața și avutul cetățenilor pașnici și cinstiți, este o absurditate.

Și pentru a termina, la adagiul dlui Teodoreanu „Caveant Consules“, răspund prin „In cauda veninum“.

General Gh. Pangrati,
Prin comisar regal al Consiliului
de Revizie.

Justiția militară în fosta armată austro-ungară

Codul penal militar

(Urmare)

Pierderea de drepturi și privilegii

§ 70 (242) Pierderea drepturilor și a privilegiilor se pronunță contra persoanelor cu titluri onorifice, sau alte persoane, cari exercită o funcțiune sau o ocupațiune sub acreditare publică contra acelora cari se ocupă cu o meserie sau profesiune ca cetățeni, sau cu aprobarea primită dela stăpânire. Pedepsa se pronunță pe timp determinat, sau pentru totdeauna.

§ 71 (243) Dacă pentru un delict va fi cazul ca cineva să fie condamnat la pierderea unei întreprinderi, atunci nu i se va permite celui aflat în cercetare în nici un mod de a renunța la această întreprindere în timpul cercetării sau înainte de a se da sentința. Dacă în cazul acesta, întreprinderea este un drept personal, atunci se stinge în persoana condamnatului dreptul de a exercita independent această întreprindere.

Dacă însă întreprinderea este uzufructuară provenită prin cesiune cu termen, sau se poate vinde, atunci deși condamnatul pierde dreptul exercitării, suma încasată nu se consideră sequestrată.

Amendă

§ 72. Amenzile nu se aplică nici când contra persoanelor dela subofițer în jos, sau persoanelor asimilate, iar contra persoanelor cari stau sub jurisdicțiunea militară numai în cazurile și în măsură unde și cum se ordonă expres. sau se permite în această lege § 93.

NOTĂ. — Hotărârile referitoare la cei ce aparțin „frontierei militare” au fost scoase din vigoare.

1. În caz de condamnare la o amendă, atunci când condamnatului i se va face cunoscut ordonarea executărei coman-

dantului competent, se va soma condamnatul să depuna amenda la Tribunal în decurs de 14 zile. La cererea condamnatului se poate aproba din partea comandantului competent, o prelungire a termenului pentru depunerea amendei până la 8 săptămâni sau plățirea amendei în rate.

2. Dacă condamnatul își plătește amenda, atunci în ce privește pe militarii activi și dacă după instrucțiunile existente plata amendei se poate face din drepturile de soldă ale condamnatului, Tribunalul trebuie să avertizeze autoritățile respective, care însemnează drepturile bănești ale condamnatului, anexând și o copie autentică după sentință. Autoritatea respectivă va trebui să înceapă cu încasarea forțată a amendei conform instrucțiunilor existente asupra mănuirii notelor de rețineri judecătorești și administrative, din plățile cari se fac din casele militare. Dacă condamnatul posedă avere privată, atunci, după împrejurări, se poate ajunge la încasarea forțată a amendei prin Tribunalul civil al domiciliului condamnatului.

3. Acest procedeu se va urma și în cazul când plata amendei din drepturile bănești ale militarului activ, este inadmisibilă și când condamnatul are o avere, sau dacă a fost condamnată la amendă, o persoană care nu este militar activ, sau o persoană civilă.

4. În cazurile când se va stabili fără nici o îndoială în cursul procedurii, insolvabilitatea inculpatului, atunci în locul amendei bănești, va intra în vigoare arestul după normele stabilite asupra pedepselor privative de libertate.

§ 73. Fondurile cărora li-se varsă banii, mărfurile și ustensiliile rezultate din pedepse

Banii, mărfurile, târguelile și ustensiliile, rezultate din pedepse, revin fondurilor invalizilor militari. (În cordonul militar însă, fondului spitalicesc, sau cel al săracilor localității unde s'a comis infracțiunea, iar în localitățile unde nu există un astfel de fond, revin fondului general sau celui al comunității militare).

La persoanele civile, cari sunt sub jurisdicțiunea militară extraordinară, astfel de pedepse se vor varsa fondului civil al săracilor din localitatea, unde s'a comis infracțiunea.

§ 74. Agravarea pedepselor pentru delikte

Pedepsele prevăzute pentru delikte, pot fi agravate.

Agravarea în general este atunci când pedepsele se vor cumula. Agravarea are loc însă numai în cazurile și în măsura prevăzută de prezenta lege.

Dispozițiuni speciale asupra delictelor comise prin imprimare (presa)

§ 75. — Dacă delictul s'a comis printr'un imprimat periodic, pentru care s'a depus o cauțiune, atunci pe lângă pedeapsa prevăzută de lege, se va aplica și o pedeapsă dela 100 până la 500 lei prin scăderea din cauțiune. Sub acest minimum legal, nu se poate scădea cauțiunea.

§ 76. — În afară de aceasta, dacă s'a comis un delict prin acelaș imprimat periodic care a mai suferit odată condamnare pentru asemenea delict, i-se va putea suspenda și apariția pe o durată până la 3 luni, în caz de o nouă condamnare.

În fine în toate cazurile, în cari s'a comis un delict prin presă, se poate pronunța și nimicirea obiectelor dela § 53.

Agravarea specială a arestului

§ 77. — Cu arestul, se poate aplica în acelaș timp, una sau mai multe din agravările următoare :

- a) Postul ;
- b) Așternut vârtos ;
- c) Punerea fiarelor ;
- d) Punerea la carceră ;
- e) Punerea la celulă întunecoasă ;
- f) Munca în cazarmă sau tabără ;
- g) Degradarea ;
- h) Destituirea.

Postul

§ 78. — Agravarea prin post, se poate aplica la arestul de profos (comandantul închisorei militare speciale) și la arestul de gradul I făcut la închisoarea militară a garnizoanei, astfel încât condamnatul care se întreține din soldă sau alte venituri, se va restrânge la costul prevăzut pentru arestul de gradul al II-lea.

La agravarea arestului riguros, se va hrăni arestatul în câteva zile numai cu pâine și apă, aceasta nu se va aplica însă mai mult decât de două ori pe săptămână, Ofițerii și asimilații lor, nu vor fi supuși acestor agravări.

b) Prin așternut vârtos (prici)

§ 79. — Restricțiunea condamnatului la așternut vârtos se va face numai în zilele intermitente și nu, mai mult de cât de 2 ori pe săptămână.

§ 80. — d) *prin celulă.*

§ 81. — Ținerea la celulă întunecoasă nu poate dura în continuu mai mult de 14 zile și se va putea reîncepe iarăș după o lună.

e) *Prin celulă întunecoasă*

§ 82. — Inchiderea în celulă întunecoasă nu poate dura neîntrerupt mai mult de 24 ore, se va putea continua după o săptămână și în total se poate aplica numai de 10 ori.

§ 83. — f) *Prin pedeapsă corporală (eșită din vigoare)*

g) *Prin muncă în cazarmă sau taberă*

§ 84. — Agravarea arestului simplu, sau riguros, prin muncă în cazarmă sau în tabără, se aplică numai soldaților simplii și asimilaților lor.

h) *Prin degradare*

§ 85. Subofițerilor, caporalilor și altor persoane, cari premerg soldatului simplu în grad și soldă, li-se va putea agrava arestul de gradul I, asemenea și arestul riguros și aceasta după împrejurări, prin degradare.

i) *Prin destituire*

§ 86. — Destituirea ca agravare, se poate combina cu arestul numai în cazurile prevăzute expres de lege.

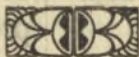
Destituirea, degradarea, sau pierderea privilegiilor de cadet ca urmare a pedepsei pentru delict.

§ 87. — Dacă delictul este de așa natură că infractorul nu poate păstra gradul sau funcțiunea sa fără prejudicierea serviciului public, mai ales când e vorba de delictе isvorâte din năzuința de a se îmbogăți, sau care ating moralitatea publică precum și în cazurile § 539, 541, 570, 590, 623, 624 și 654 ;

pe lângă pedeapsa prevăzută de lege, și ca o consecință a acestuia se va aplica subofițerilor și asimilaților, degradarea pe timp nelimitat, iar ofițerilor și funcționarilor publici, destituirea.

Ce fel de fel de consecințe mai sunt combinate cu condamnarea pentru delikte, se prevede în prescripțiuni speciale, în cele politice și bisericești.

*Maior A. Bozac,
Dr. Locotenent Stan Virgil.*

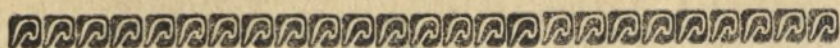
Colonel N. C. Homoriceanu

fost Comisar Regal la Curtea Superioară și
Consiliul Permanent de Revisiune
Licențiat în drept
Avocat

**Pledează și dă Consultațiuni în afaceri militare în fața
instantelor civile și militare**

**CONSULTAȚIUNI ZILNICE ÎNTRE ORELE 2-4
București, Strada Frumoasa 37; Telefon 42-50.**

Avocații din Regat, și Avocații din Ardeal

de: V. STĂNCESCU.

Românii liberi, nu au preocupat nici un sacrificiu spre a întreține nădejdea în sufletele fraților lor subjugati.

Durerile lor erau ascultate cu pietate, suferințele lor, resimțite cu intensitatea morală a situațiunii generale, nu a individului izolat ce găsea acomodarea impusă de nevoile existenței și reușea să se adapteze mediului, desigur cu rezerve sufletești adânci.

Vechiul Regat, se făcea ecoul persecuțiunilor îndurate de majoritatea generală a populațiunii românești, protesta și discuta pe față în numele inteligenței românești de dincolo de Carpați, inteligență ce de multe ori și prin prudența impusă de situațiune, de a nu provoca represalii poporului, se risipea în masa

oficială a stăpânitorilor.

Vechiul Regat, deschisese larg brațe primitoare celor ce nu mai puteau îndura presiunea maghiară și burse de studii, și subvenții materiale și servicii publice, se acordau tuturor acelor ce se îndreptau prin potecile Carpaților spre sânul primitor al patriei mume.

Societățile românești de tot felul, da din puținul lor, partea cea mai mare operei de consolidare națională.

Și marea masă a intelectualilor trecuți în patria mună, la adăpostul nevoilor materiale și a persecuțiunilor ungurești, au putut dezvolta activitatea lor românească, propovăduind în special din învățământul superior în care au fost așezați, conștiința națională, și nădejdele de viitor.

Când a sunat ceasul revendicărilor naționale, vechiul Regat nu a stat o clipă în cumpână și opt sute de mii de viteji, dorm de a pururi somnul lor glorios, cu prețul vieții cărora, întreaga țarină românească a fost desrobită și fiii ei și buni și răi, au fost descătușați de a pururi.

Ei, ei morți, și toți cei vii și-au făcut numa...datoria, și împlinirea datoriei, nu are la bază nici îmboldul și nici așteptarea recunoștinței.

Spulberarea granițelor, a impus frăția, și înfrățirea a fost făcută fără rezervă, chemându-se la viața publică, la demnitățile conducerii, în toate ramurile manifestării vieții românești toți aceia ce experimentând sclavia, erau dornici să-și pună în serviciul public spre binele neamului, energia potențială sugrumată în trecut.

În această stare de fapte, fără rezerve și fără cens, o nouă viață românească s'a așezat în tot cuprinsul României-mari. Și această viață

în care fatal s'a manifestat în beatitudinea fericirii, patimile și firescul vieții pământeste, nu va fi niciodată întinată de micile desacorduri, de neînsemnatele certuri dintre frați.

Omogenitatea, structura sufletească e prea adâncă spre a fi desagregată de educația deosebită și judecățile altfel formate în, decursul vremurilor, între ramurile aceluiaș popor înfrățit, sau mai bine între frunțașii conducători, fiindcă poporul este cu totul strein acestor frământări. Opera de unificare, înfăptuită de secole din punct de vedere sufletesc, pășește încet-încet spre închegarea ei definitivă, fiindcă suntem oameni, și dacă în fața marilor probleme ale vieții, solidaritatea ne contopește, față de problemele mărunte, în cari se angrenează actualitatea, interesele noastre individuale, se manifestă mai violent.

Astfel, și judecată din acest punct de vedere, trebuie

cercetată problema ridicată în timpul din urmă, conflictul de principii iscat între avocații din vechiul Regat și Barourile din Ardeal, solidare în refuzul de a înscrie printre membrii lor, avocații veniți de dincolo de Carpați.

Motivul mărturisit al refuzului, se întemeiază pe diferențierea pregătirii universitare, între avocații din Regat și cei din Ardeal unde se menține încă și se aplică legislația ungiurească.

Pe când cei dintâi, devin avocați pe urma studiului complet al liceelor și al facultăților de drept, într'un număr de ani redus, cei de al doilea, trebuie să obțină și titlul de doctor și să poasă un număr de ani de practică, spre a deveni avocați.

Desigur, ar fi o nedreptate prea mare creată avocaților din Ardeal, dacă barourile lor ar fi inundate de licențiații vechiului Regat.

Chestiunea e însă numai aparentă, întrucât dacă se va

studia programele analitice ale liceelor și facultăților din Regat, în comparație cu aceleași programe din fostele școli ungiurești, s'ar vedea că studiile sunt absolut egale, cu deosebire că în școlile vechiul Regat predomină cultura franțuzească făuritoare a inteligențelor și judecăților clare, pe când în școlile ungiurești, domină meticulozitatea greoaiei culturi nemți, căreia îi trebuie un număr mult mai mare de ani, să se mecanifice și să se memorizeze.

Și făcându-se această constatare, deosebirea pregătirii lor dispare.

În profesiunile libere, de cele mai multe ori școala oficială nu desăvârșește pregătirea, ci numai disciplineză studiul voluntar de mai târziu. Profesionistul, în lupta zilnică a profesiunii lui, cercetează, studiază și învață spre a se menține la nivelul evoluției științifice, el nu se poate mulțumi numai cu relicelele testimoniilor școlare,

și în această luptă va triumfa, va izbândi, numai acela, în care școala n'a sugrumat individualitatea, înlocuind-o cu un document cu peceti și sigilii oficiale.

În această ipoteză, avocații din vechiul Regat, dacă nu s'ar putea menține la înălțimea culturală a cerințelor legislațiilor din Ardeal, Barourile locale, și-ar afirma și mai temeinic pregătirea.

Concurența fatală, va selecționa capacitățile, și credem că vom fi de acord, că în viața democratică căreia îi punem temei astăzi, ne vom închina numai în fața lor, și le vom face loc, fără împotrivire.

Dacă urmează ca în această chestiune să se facă rezerve vom fi de acord, ca toți aceia ce s'au pregătit în Universitățile Ardealului după vechile programe, să-și desăvârșescă pregătirea după aceleași norme din trecut, rezervă de altfel înscrisă și în legea prin care se aprobă

înscrierea în barourile din Ardeal, a avocaților din Regat, lege căreia aceste barouri, se opun și încearcă să nu o aplice.

Fără nici o dispozițiune precisă a legii, unificarea s'a făcut, recunoscându-se tacit titlurile fraților Ardeleni, titluri pe baza cărora au încadrat serviciile publice în tot cuprinsul țării românești.

Nu s'a ținut în seamă fundamentală deosebire a orientării culturale și legislative între Ardeal și vechiul Regat, și tuturor titrațiilor ardeleni, li s'au încredințat toate funcțiunile în cari se cereau titluri universitare, fiind presupuțiunea că viața comună, frăția încheată, va sprijini primele piedici în învingerea acestor greutăți intelectuale.

Barourile ardelene, nu vor să aplice reciprocitatea și în fața acestei manifestări hotărâte, s'ar opune o mare chestiune principială.

După legile românești, în ocuparea tuturor demnități-

lor publice în cari se cer titluri universitare, nu se pot recunoaște titluri streine.

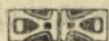
Cetățenii români, ce urmau cursurile Universităților streine, obținând titluri superioare celor ce se puteau acorda în țară, și prin urmare în presunțiunea că erau mai bine pregătiți decât titrații noștri, nu puteau obține recunoașterea diplomelor lor, decât făcând proba capacității reale, prin examenele de echivalență la care erau supuși.

Titlurile streine prin urmare, spre a crea drepturi aveau nevoie de echivalarea lor, în fața Universităților noastre.

Prin urmare, cetățenii români, frații noștri Ardeleni, se găsesc astăzi în această situațiune, titrați ai unor universități streine, fără nici un examen de echivalență trecut.

Și atunci, titrații universităților din Regat, cărora prin legile existente li se creiau privilegii, pe baza studiilor făcute, pentru ocuparea diferitelor servicii și demnități, au dreptul să se considere nedreptățiți când astăzi, la aceste privilegii sunt admiși și frații lor cu studii și titluri universitare streine.

Ei, pe drept cuvânt au dreptul să ceară examenul de echivalență la care ei însuși ar fi supuși când ar urma cursurile unor universități streine. Nu credem că lucrurile vor ajunge la această dreaptă soluțiune, ci frații noștri din barourile ardelenene, nu numai că se vor supune legii ce nici nu ar fi trebuit să i-se dea prilejul să fie alcătuită, ci vor fi fericiți, să colaboreze cu colegii lor din Regat, la marea operă de unificare legislativă.

Sufletul magistratului

Dacă la calificarea unui fapt, la îmbrăcarea lui cu textul de lege respectiv, precipitarea și superficialitatea sunt greșeli de pe urma cărora pătimește legea și pierde magistratura, sunt însă alte păcate mult mai mari și mult mai grele, — cari au ca sorginte sufletul magistratului — și de pe urma cărora justiția pierde nespus de mult, tocmai în fața acelei mulțimi cari trebuie să vadă în ea o instituție fără prihană.

Când magistratul nu știe să și dezbrace la timp toate poruirile sale politice și sociale, când nu știe să și lase la ușa sălei de judecată toate păcatele „fatal legate de o mână de pământ“ când nu reușește să fie cât mai mult magistrat și cât mai puțin om, atunci acuzarea lui va fi pătimasă — dacă el stă pe banca reprezentantului ministerului public, — sau judecata lui va fi părtinitoare, adesea ori revoltător de părtinitoare, dacă el trebuie să aplice penalitățile arătate de textele de legi.

Sufletul magistratului, ori cine ar fi el, trebuie să fie perfect echilibrat, rece, neinfluențabil, ținându-se totdeauna la cea mai

înalte culme, depărtată de noroiul vieții zilnice și meschine, să fie totdeauna strein de frământările sociale și politice, ba chiar sentimentului național să nu-l slăpânească, atunci când trebuie să împartă dreptatea.

Înainte magistratului, nu trebuie să existe clase sociale, diferențiere de cult, de naționalitate sau alte etajări și clasificări pe cari cetățeanul poate să le facă, dar pe cari dacă le-ar face magistratul atunci săvârșește o neomenie.

Magistratul n'are înainte lui decât oameni cari au greșit față de legile ce el trebuie să le aplice. Și față cu toți, indiferent origina, credința sau naționalitatea lor, trebuie să aplice la fel legea.

Dacă nu face așa, nu-i magistrat.

Aceste lucruri sunt arhi cunoscute, va zice mirat cetitorul; atunci periteuce le mai repeți?

Le repet pentru că e bine să amintim omului magistrat că sentimentele vijelioase îngenuche judecata rece și nepărtinitoare și aceasta numai spre folosul instituției nu poate fi.

Vladimir Nicoara.

Rolul Președinților și Judecătorilor Consiliilor permanente de războiu

III.

Numiri și incompatibilități.

Legiuitorul român, copiind aproape la fel Codul Justiției Militare Francez, a înscris în lege principiul variațiunii judecătorilor, în raport cu gradul acuzatului militar.

Până la gradul de locot.-colonel al acuzatului, președinții și judecătorii sunt numiți de către comandanții marilor unități pe lângă cari funcționează Consiliile de război.

Pentru acuzații mai mari în grad, colonelii și generalii, membrii și președinții consiliilor de război se numesc ad hoc potrivit art. 8 C. J. M., de Ministerul de război.

Acești acuzați se vor ju-

deca tot la Consiliul de război al comandamentului lor, neexistând un consiliu special instituit pe lângă Ministerul de război, ci atribuindu-se prin lege, toate prerogativele ce comandanții marilor unități le au în funcționarea justiției militare, Ministerului de război.

Marile comandamente dau ordine de zi, pentru numirea Consiliului de război permanent, și ordine speciale de întrunirea Consiliului deja hotărât, pentru fiecare pricină în parte. Pe temelul propunerilor făcute de Corpurile de trupă și servicii cu privire la recomandările ce le fac ofițerilor ați spre a fi judecătorii ca-

marazilor lor, comandamentul alcătuește un tablou general întocmit pe grade și vechime tablou ce constituie lista tuturor ofițerilor judecători. Această listă se afișează în grefa Consiliului de război, constituind o notificare legală acuzaților de judecătorii lor naturali, și o obligațiune pentru comandament, sub pedeapsa de nulitate a hotărârilor Consiliului de război în cazul când judecătorii nu ar fi dintre aceia înscriși în tabloul afișat, înlocuirile succesive între ei făcându-se numai motivat prin ordine de zi și numai în limitele fixate de legiuitor.

Comandamentul prin ordin de zi și în ordinea erarhică numește juriul permanent, cu înlocuitorii respectivi după cum sunt înscriși în tablou și pentru fiecare grad sau categorie de grade ce eventual le-ar putea avea acuzații.

Potrivit cazurilor prevăzute de legiuitor, schimbările

președinților și judecătorilor chiar în lăuntru tabloului fixat, nu vor fi făcute decât motivat și pentru fiecare caz în parte.

Această rezervă făcută de legiuitor, constituie un drept sfânt al acuzatului ce nu și-se poate încălca și denotă grija legiuitorului de a nu se putea constitui juriu de judecată specială, alcătuite din judecători anume destinați, cu un criteriu de judecată în prealabil cunoscut, cu temperamente cunoscute anterior.

Dacă legiuitorul a acordat comandanților marilor unități dreptul și le-a impus datoria de a alcătui tablourile de judecători, cu excluderea din aceste tablouri a ofițerilor ce din felurite motive nu ar avea aptitudinile necesare unor magistrați a acordat și acuzaților dreptul și comandamentelor datoria ca juriul odată alcătuit să nu mai fie schimbat decât motivat și numai în cazurile prevăzute în cod.

Nu se poate constitui un consiliu special, sărindu-se judecătorii înscriși în tablou, fiindcă s'ar naște presumpțiunea și suspiciunea legală pentru acuzat, că judecătorii lui au fost intenționat aleși dintre aceia ce s'au manifestat mai înainte fie prin asprimea lor, fie prin vederea lor.

Spre a se ridica această bănuiață de neechitate, legiuitorul a prevăzut numai următoarele cazuri, când se pot înlocui președinții și judecătorii și numai cu următorii înscriși în tablou.

Lipsurile motivate de forță majoră, ca situațiuni operative, concedii, boală și mutarea în unitățile unei alte circumscripții electorale. În aceste cazuri, pe baza rapoartelor personale sau ale corporilor de trupă sau serviciilor cărora aparțin, comandantii marilor unități, îi vor înlocui prin ordine de zi motivate și provizoriu pe timpul absențelor legale, cu aceia ce după gradele re-

spective și vechime urmează la rând în tablourile de judecători.

Prin art. 21, 22 și 23 C. J. M. legiuitorul precizează toate celelalte cazuri, când membrii permanenți ai consiliilor de judecată, vor fi înlocuiți cu următorii lor.

Legiuitorul impune condițiunea generală de vârstă, fixând etatea de 25 ani pentru funcțiunile de judecători.

Hotărăște de asemeni că ofițerii înrudiți între ei prin legături de sânge sau alianță până la gradul de nepot și unchiu, nu pot fi simultan membrii aceluiăș juriu, și nici nu pot fi judecători dacă s'ar înrudi până la acelaș grad cu comisarul regal, raportorul pricinei sau grefierul respectiv.

De asemeni sunt recuzați prin lege și nu pot fi judecătorii sau președinții judecării pricinilor, dacă se înrudește cu acuzatul până gradul de văr primar inclusiv, dacă în pricina supusă judecăței a adus vre-o plân-

gere, a depus ca martor, ori a ordonat cercetarea.

Și legiuitorul mărește garanțiile independenței suflatești a judecătorilor recuzând și pe aceia cari în interval de cinci ani ce au precedat judecata au avut cu inculpatul fie ca reclamant, acuzat, sau parte civilă, vre-un proces criminal.

De asemeni acela ce a mai figurat odată ca judecător al aceleiaș pricini, a fost comisar regal sau raportor al aceleiaș chestiuni ori a semnat ordinul de dare în judecată în calitate de Șef de Stat major.

Legiuitorul, prin măsura ce o ia ca judecătorii să nu mai fi luat parte mai înainte la judecarea aceleiași pricini, nu înțelege decât cazurile în cari s'au pronunțat sentințe, nu în acele pricini ce s'au amânat. Fiindcă dacă s'ar admite interpretarea că nu mai pot fi judecătorii aceleiaș pricini, aceia ce au mai figu-

rat în această calitate în trecut, s'ar creia un privilegiu pentru inculpați de a încerca ca prin formula amânărilor să schimbe membrii consiliilor de război după voia lor. Numai aceia ce s'au pronunțat în aceiaș pricină, nu mai pot fi judecătorii ei, cum ar fi cazul când un ofițer judecător la consiliul corpului VI armată pronunțându-se în judecarea unei pricini, ar fi mutat la corpul 7 armată, unde prin casarea sentinței, s'ar judeca din nou pricina, chiar dacă și la corpul 7, acel ofițer ar fi judecător permanent, nu va mai putea lua parte ca judecător în pricina în care deja și-a spus cuvântul său.

Din legislația noastră s'a omis în privința recuzărei judecătorilor o chestiune foarte importantă ce va trebui introdusă în proiectul modificării legislației penale militare.

Nu s'a înscris nici o restricțiune în privința înrudi-

rei judecătorilor cu avocații ce apără chestiunile supuse juriului.

Nu se pot suspecta legăturile de rudenie între avocații și judecătorii în fața cărora aceștia își exercită profesiunea, nu se poate admite că părerea judecătorilor ar putea fi influențată de apărătorii înrudiți cu ei, și nici avocații că ar putea folosi înrudirea cu magistrații în statornicirea convingerilor acestora. Totuși dacă legiuitorul a prescis o rezervă morală și în privința șefilor de Stat major, ce sunt obligați să contrasemneze actele emise de comandanții martlor unități pe lângă cari funcționează, chiar dacă convin-

gerile lor sunt contrarii părerilor comandanților lor, cum nu s'ar face rezerve în privința legăturilor de rudenie dintre magistrați și apărătorii afacerilor diferite judecării lor.

Această rezervă este absolut echitabilă și ar liniști sufletele amărâte ale celor greșiți ce ar putea interpreta eronat, că acuzatul X sau Z a obținut cutare sau cutare sentință, fiindcă apărătorul lui a fost fratele, nepotul, sau ginerile Domnului Președinte sau al cutării domn judecător. Această scăpare din vedere a legiuitorului trebuie împlinită de viitorul legiuitor.

V. Ialomiteanu,
magistrat.

INFORMAȚIUNI

Prin noaua ordine de bătaie a Consiliilor de războiu, parchetele militare a le Corpurilor de Armată au fost încadrate, precum urmează:

CORPUL I. ARMATĂ

In cadre :

Comisar Regal : Colonel Macovescu Dumitru.

Raportor: Maior Terpu Alexandru	Adm. Lct. Andrescu Constantin
Situiți: Maior Baltaceanu Emil	Ionescu Constantin
„ Ionescu Nicolae	<i>Ofițeri atașați:</i>
„ Lăzăroiu Ștefan	Lt. Colonel Păparizu I.
Căpitan Gelep Vasile	„ Popescu Nicolae
„ Macesanu Marin	„ Spineau Ioan
„ Popescu G. Petre	Maior Cioroiu Ștefan
Grefieri: Troceanu Grigore	„ Mănescu Ilie
Mihaiiescu Petre	Căpitan Dumitrescu A. Băluță

CORPUL II. ARMATĂ.

In cadre

Comisar Regal: Lt. Colonel Georgescu Ioan.

Maior Harca Radu Pruleanu	Căpitan Popescu Ștefan
„ Cârstea Toma	„ Păcs Constantin
„ Arefeanu Virgil	Locotenent Vardala Eugeniu
Căpitan Hagi Stoica Nicolae	„ Firescu Constantin
„ Dumitrescu Eugeniu	„ Popescu T. George
„ Zeciu Vasile	„ Manea Iacob

Grefier Tiron Alexandru	„	Goraseu Octavian
„ Eseauu Pavel	„	Tulea Mihail
		„ Caragea Cezar
<i>Ofițeri atașați</i>		Locotenent Baltarețu Ioan
Maior Dragulanescu Atanasie	„	Banu Gheorghe
„ Cernat Constantin	„	Vlădescu Constantin
„ Pescureanu Constantin	„	Niculescu Ulise
• Căpitan Dumitriu N. Petre	„	Biancu Ioan
„ Burinană Gheorghe	„	Pisculescu Constantin
„ Gheorghiu Ion		Sublt. Pochromade Armond

CORPUL III. ARMATĂ

In cadre

Comisar Regal Maior Dumitrescu Mircea.

Maior Grecea Constantin	„	Dobrescu Florie
„ Rascanu Dumitru	„	Grigoraș Anton
Căpitan Manoliu Constantin	„	Capraru Octavian
„ Dudea Grigore	„	Draghier Simion
„ Stefanescu Vasile		<i>Ofițeri atașați</i>
„ Polchromade Gheorghe		
Locotenent Mihailescu Petre	Locotenent	Draconescu Ion
„ Vartolomen David	„	Manoliu Petre
Grefier Inceanu Dumitru	„	Bereiu Gheorghe

CORPUL IV. ARMATĂ

In cadre

Comisar Regal Lt. Colonel Manolache Constantin

Maior Bendas Alfons	Lt. Mădărjac Alexandru
„ Dobrovici Nicolae	Grefieri Gafencu Constantin
Căpitan Căpățână Dumitru	„ Antonie Vasile
„ Rudeanu Dumitru	
„ Budac Petre	<i>Ofițeri atașați</i>
„ Pomponiu Romeo	Căpitan Groholsky Gheorghe
„ Ghimpețeanu Constantin	„ Galiu Radu
Locotenent Burada Alexandru	„ Vulcan Anibal
„ Mana Constantin	„ Popovici Gheorghe

Locotenent Balansescu Gheorghe	Locotenent Popovici Ioan
„ Viorescu Ioan	„ Lain Greu
„ Tantu Eugenu	St. Filipescu Traian

CORPUL V. ARMATĂ

In cadre

Comisarul Regal Lt. Colonel Polnaru Ion

Lt. Colonel Ceansesen Gheorghe	„ Serbanescu Constantin
Capitan Dunitru Constantin	<i>Ofiteri ataşați</i>
„ Ionescu D. Nicolae	Maior Ion Ștefan
„ Chipară Nicolae	Capitan Dinu Ioan
„ Müller Rudolf	Locotenent Rotaru Const
Lt. Ostapovici Eugeniu	„ Ghiu Ion
„ Broască Gheorghe	„ Dobrescu Constantin
„ Popa Eronim	„ Ionescu Radu
„ Proca Dumitru	„ Grigorie Corneliu
Grefieri Filip Constantin	

CORPUL VI. ARMATĂ.

In cadre

Comisar Regal Maior Vasile D. Chiru.

Maior Bozac Aurel	<i>Ofiteri ataşați</i>
„ Bretan Vasile	Capitan Aramă Ioan
Capitan Ionescu Traian	„ Dunca Eugenu
„ Vladescu Dumitru	„ Petrescu Ion
Locotenent Nicolau Eugeniu	„ Popescu Mihail
„ Marna Miron	Lt. Ilieșu Ilie
„ Ion Gheorghe	„ Gherman Emanuel
Grefieri Lt. Bozac Aurel	„ Petrulian Gheorghe
„ Stan Virgil	„ Sârbu Ion
„ Stavucă Gheorghe	„ Fily Victor
	„ Popescu Ilarie
	Slt. Oros Iuliu

CORPUL VI. ARMATĂ.

In cadre

Comisar Regal Lt. Colonel Vladescu Al.

Maior Cumpănas Virgilu	Grefieri Lt. Palade Emil
„ Magdu Valeriu	„ Davideanu Mihail
Căpitan Cazacine Dumitru	„ Bunescu Ion
„ Alanasu I. Dumitru	„ Angheluță Virgil
„ Coman Liviu	
„ Sebescu Ioan	<i>Ofițeri atașați</i>
„ Calin Ion	Căpitan Popovici Panlelimon
	„ Bunda Andrei

*Consiliul permanent de Revize al Armatei*Președinte General de Divizie *Brosteanu Ernest.**Inspectoratul General al Justiției Militare*Inlocuitor General de Brigadă *Cireșeanu Gheorghe**Comisar Regal General Pangrati Gheorghe**Stituți Colonel Prohpopean Mihail, Lt. Colonel Brosteanu Gheorghe*Grefier *Brosteanu Gheorghe.*

* * *

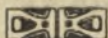
Din pricina abundenței de materie și a importanței articolelor ce am fost nevoiți să publicăm în numărul de față, cerem iertare cetitorilor noștri că suntem nevoiți să amânăm pentru numerele viitoare continuarea „Justiției Militare Franceze și a „Indicatorului Judiciar.

* * *

Cu profundă și nefericită părere de rău anunțăm retragerea din președinția comitetului de redacție a dlui general Pangrati, căruia directorul nostru personal, în numele cetitorilor și colaboratorilor, îi mulțumește cu profund respect pentru înaltul său sprijin și prețioasa sa colaborare nădăjduind că și în viitor ne va ajuta cu înțelepciunea sfaturilor sale.

* * *

Domnul Colonel Macovescu, redactorul nostru, a fost numit șef al Justiției Militare din Ministerul de război. Fost Comisar Regal șef al Corpului 1 Armată, profund cunoscător al nevoilor justiției militare și licențiat în drept va fi în noul serviciu, de un real sprijin noiei organizări a instanțelor militare și a evoluției acestor instanțe pentru a căror cauză ne străduim și noi.

Banca Centrală pentru Industrie și Comerț S. A.

Sediul: Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6—8.

Capital Societar:

Lei 50.000.000 deplin vărsat

Rezerve: Lei 16.000.000. :-: :-: :-:

Telefon : 133, 329 și 783

Filiale : Alba-Iulia, Arad, Hațeg, Sibiu și Turda
Se ocupă cu afaceri bancare, comerciale, industriale și în consignatie

IOAN G. DEMETRIADE

AVOCAT

BUCUREȘTI, STRADA DIONESIE No. 20.

Telefon 40 - 63

Consultațiuni zilnice dela 5 la 7 d. a.

BIBLIOTECA SOLDATULUI
ȘI A
CETĂȚEANULUI

REVISTĂ DE CUL-
TURĂ ȘI EDUCAȚIE
NAȚIONALĂ.
30 LEI ABONAMENT
ANUAL

Cluj, Strada Dorobanților No. 11.

Angelo Stătescu
Avocat

Specialist în chestiuni militare
Consultății 9-11, 3-7 (15-19)

Cluj, Piața Cuza Voda 16

„*Poemele*
despărțirei“

Poezii de :
 CONST. RIULET

Volum ilustrat. Lei 15.—

De vânzare la toate librăriile din țară

STELIAN STĂNESU

AVOCAT

SPECIALIST ÎN CHESTIUNI MILITARE

CONSTANȚA, STRADA CRISTEA GEORGESCU.

Memoriile unui
Comisar Regal

de:
 VASILE D. CHIRU

De vânzare la toate librăriile din țară

Lei 10.—

DEM. D. STOENESCU

AVOCAT

CRAIOVA
STRADA GHEORGHE GHÎȚU 6

Tipografia

Curierul Justiției Militare

Fiind inzestrată cu un bogat
asortiment de literă nouă românească
și liniatură, poate tipări

*ori ce lucrări, cu prețurile cele
mai avantajoase*

În special se pot efectua în timpul cel mai scurt tot
felul de registre și imprimate necesare Ar-
matei, Autorităților și ori căror între-
prinderi financiare, indust-
riale și comerciale.

Se pot tipări

*cărți, broșuri, ziare și reviste și
tot felul de imprimate*

Secțiunea de librărie și papetărie poate procura la cerere, ori ce
furnituri pentru cancelarii. — Institut grafic românesc, în
curând va înființa un mare birou de editură pentru pro-
pășirea exclusivă a scrisului românesc. Autoritățile și
în special Unitățile Armatei onorându-ne cu
comenzile imprimatelor necesare, vor face
o operă românească, realizând și
economii însemnate pentru Stat.

Cluj, Calea Victoriei Nr. 20.